

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 9 listopada 2020 r.

Pozycja 359

POSTANOWIENIE z dnia 26 sierpnia 2020 r. Sygn. akt Tw 1/20

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Leon Kieres,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym wniosku Krajowej Rady Komorniczej o zbadanie zgodności:

- 1) art. 4 zdanie 2, art. 7 ust. 2 i ust. 5 w związku z art. 21, art. 25 ust. 1, art. 27 ust. 1 i 2, art. 28, art. 34 ust. 1, art. 35, art. 40, art. 42, art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych (Dz. U. poz. 770) z art. 64 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz z art. 1 Protokołu nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z 20 marca 1952 r. (Dz. U. z 1995 r. Nr 36, poz. 175);
- 2) art. 6 w związku z art. 5 ustawy o kosztach komorniczych z art. 64 ust. 2 i 3 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji oraz z art. 1 powołanego w punkcie 1 Protokołu;
- 3) art. 21 ust. 1 ustawy o kosztach komorniczych w zakresie, „w jakim pomija obowiązek uiszczenia przez wierzyciela opłaty od wniosku o wszczęcie egzekucji świadczeń pieniężnych” z art. 64 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji;
- 4) art. 29 ust. 6 ustawy o kosztach komorniczych z art. 32 ust. 1 w związku z art. 64 ust. 2 Konstytucji;
- 5) art. 48 ust. 3 ustawy o kosztach komorniczych z art. 21 ust. 1 Konstytucji;
- 6) art. 21 ust. 1 zdanie 3 i 4, art. 16 ust. 4, art. 27 ust. 2, art. 28 ustawy o kosztach komorniczych z „zasadą rzetelności i sprawności działania instytucji publicznych” wyrażoną w preambule oraz z art. 2 w związku z art. 45 Konstytucji;
- 7) art. 48 ust. 1 ustawy o kosztach komorniczych w zakresie „wyrażonego w tym przepisie prawa do wykonywania prawomocnego wyroku sądu” z „zasadą rzetelności i sprawności działania instytucji publicznych” wyrażoną w preambule w związku z art. 2 Konstytucji oraz z art. 45 Konstytucji;
- 8) art. 6 w związku z art. 5 oraz art. 7 ust. 2, art. 48 ust. 1 ustawy o kosztach komorniczych z art. 2 Konstytucji;
- 9) art. 45 ust. 2 ustawy o kosztach komorniczych z art. 64 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3, art. 20, art. 2 oraz art. 32 ust. 1 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

nadać wnioskowi dalszy bieg.

UZASADNIENIE

Krajowa Rada Komornicza (wnioskodawca), reprezentowana przez radcę prawnego, 15 stycznia 2020 r. (data nadania) złożyła wniosek w Trybunale Konstytucyjnym o zbadanie zgodności ustawy z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych (Dz. U. Nr 770; dalej: u.k.k.) z Konstytucją w zakresie opisanym w komparycji niniejszego postanowienia.

Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 11 marca 2020 r. wnioskodawcę wezwano do usunięcia braków formalnych wniesionego wniosku przez wyjaśnienie, w jaki sposób: 1) art. 4 zdanie 2 ustawy z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych (Dz. U. poz. 770; dalej: u.k.k.), art. 7 ust. 2 i 5 w związku z art. 21, art. 25 ust. 1 oraz art. 28, art. 27 ust. 1 i 2, art. 34 ust. 1, art. 35, art. 40 i art. 42, art. 48 ust. 1 u.k.k. – naruszają art. 64 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 1 Protokołu nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności sporządzonego w Paryżu 20 marca 1952 r. (Dz. U. z 1995 r. Nr 36, poz. 175; dalej: Protokół nr 1); 2) art. 6 w związku z art. 5 u.k.k. naruszają art. 64 ust. 2 i 3 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji oraz art. 1 Protokołu nr 1; 3) art. 21 ust. 1 zdanie 3 i 4 oraz art. 16 ust. 4, art. 28 u.k.k. – naruszają zasadę rzetelności i sprawności działania instytucji publicznych wyrażoną w preambule i art. 2 Konstytucji (zasada państwa prawnego) w związku z art. 45 Konstytucji (prawo do skutecznego wykonania wyroku sądowego); 4) art. 21 ust. 1 u.k.k. narusza art. 64 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji w zakresie, „w jakim pomija obowiązek uiszczenia przez wierzyciela opłaty od wniosku o wszczęcie egzekucji świadczeń pieniężnych”; 5) art. 27 ust. 2 u.k.k. narusza zasadę rzetelności i sprawności działania instytucji publicznych wyrażoną w preambule i art. 2 Konstytucji (zasada zaufania obywateli do państwa) w związku z art. 45 Konstytucji (prawo do skutecznego wykonania wyroku sądowego); 6) art. 29 ust. 6 u.k.k. narusza art. 32 ust. 1 w związku z art. 64 ust. 2 Konstytucji; 7) art. 48 ust. 3 u.k.k. narusza art. 21 ust. 1 Konstytucji (dopuszczalność miarkowania opłaty egzekucyjnej w ramach samokontroli komornika); 8) art. 48 ust. 1 u.k.k. narusza wyrażoną w preambule Konstytucji zasadę rzetelności i sprawności działania instytucji publicznej w związku z art. 2 Konstytucji (zasada demokratycznego państwa prawnego) oraz art. 45 Konstytucji w zakresie „prawa do wykonywania prawomocnego wyroku sądowego”; 9) art. 45 ust. 2 u.k.k. narusza art. 64 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3, art. 20, art. 2 i art. 32 ust. 1 Konstytucji.

Pismem z 8 kwietnia 2020 r. (data nadania) wnioskodawca usunął braki formalne wniosku w ustawowym terminie.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) wniosek złożony przez podmiot, o którym mowa w art. 191 ust. 1 pkt 3-5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Trybunału kieruje do wyznaczonego sędziego Trybunału w celu wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym. Trybunał bada wówczas, czy wniosek spełnia wymagania przewidziane w art. 47 i art. 48 u.o.t.p.TK, czy nie jest oczywiście bezzasadny (art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK), a w szczególności, czy zaskarżony akt normatywny dotyczy spraw objętych zakresem działania wnioskodawcy (art. 191 ust. 2 Konstytucji oraz art. 48 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK).

Wnioskodawca określił przedmiot oraz wzorce kontroli, a także przedstawił uzasadnienie sformułowanych we wniosku zarzutów (art. 47 ust. 1 pkt 4-6 i ust. 2 u.o.t.p.TK).

Stosownie do art. 48 ust. 2 pkt 1 u.o.t.p.TK, wnioskodawca dołączył do wniosku uchwałę nr 2222/VI z 25 października 2019 r. w sprawie wystąpienia z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego. Uchwała ta została podjęta przez ogólnokrajową władzę organizacji zawodowej (art. 191 ust. 1 pkt 4 Konstytucji) i wyraża wolę wystąpienia z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego. Określa przedmiot i wzorce kontroli (§ 1), które są tożsame z zakresem zaskarżenia, wskazanym w badanym wniosku. Uchwała upoważnia Prezesa Krajowej Rady Komorniczej do udzielenia pełnomocnictwa do reprezentowania wnioskodawcy w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym (§ 2).

Wnioskodawca jest uprawniony do inicjowania abstrakcyjnej kontroli norm, ponieważ, zgodnie z art. 191 ust. 2 Konstytucji, kwestionowany przez niego akt normatywny dotyczy spraw objętych zakresem jego działania.

W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że złożony wniosek spełnia wymagania formalne i nie jest oczywiście bezzasadny (art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK), dlatego, na podstawie art. 61 ust. 2 u.o.t.p.TK, należało nadać mu dalszy bieg.